

WSPOMNIENIE O PROFESORZE ZW. DR HAB. LESZKU KUSZELEWSKIM (1922–1999)

W dniu 12 lipca 1999 r. odszedł od nas emerytowany profesor zwyczajny, dr hab. Leszek Kuszelewski, wybitny uczony chemii rolnej, aktywny działacz życia społecznego i organizacyjnego, ceniony pedagog i przyjaciel młodzieży akademickiej.

Prof. Leszek Kuszelewski urodził się 13 listopada 1922 r. w Stanisławowie. Studia rolnicze odbył na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, uzyskując w 1948 r. dyplom inżyniera, a w 1949 magistra. Po studiach aż do 1957 r. pracował w Instytucie Kształcenia Nauczycieli w Pszczelinie. Studia aspiranckie odbywał w SGGW od 1953 pod kierunkiem prof. dr hab. Mariana Górskiego, uzyskując w 1957 r. stopień doktora nauk rolniczych. W tym samym roku rozpoczął pracę w Katedrze Chemii Rolniczej SGGW jako adiunkt. Po obronie pracy habilitacyjnej w 1962 r. pracował na etacie docenta. Profesorem nadzwyczajnym został w 1969, a profesorem zwyczajnym w 1978 r.

Pracę doktorską wykonał na temat „Wpływ sposobu umieszczenia obornika w glebie na plonowanie ziemniaków”, a pracę habilitacyjną na temat „Studia nad stosowaniem obornika”. Tej tematyce badawczej, dotyczącej nawozów organicznych, był Prof. Kuszelewski wierny przez wiele lat w trakcie pracy zawodowej w Katedrze Chemii Rolniczej SGGW. Badanie te dotyczyły głównie następujących problemów:

- Studia nad sposobami fermentacji i stosowaniem obornika w glebach lekkich,
- Wpływ trwałego nawożenia organicznego na kształtowanie próchnicy w glebie,
- Wpływ współdziałania nawożenia z nawadnianiem na plonowanie roślin i właściwości gleby,
- Opracowanie gnojowicowego systemu nawożenia,
- Współdziałanie nawożenia mineralnego z obornikiem w kształtowaniu żyzności gleb i plonowania roślin,
- Równowaga jonowa w glebie i roślinach w zależności od nawożenia.

Problematyka badawcza podana wyżej oraz dorobek w zakresie ilości opublikowanych prac, jak również tematyka badawcza prac magisterskich i doktorskich,

którymi kierował wskazują, że Prof. L. Kuszelewski był wybitnym specjalistą w zakresie wpływu działania nawozów organicznych oraz współdziałania nawozów organicznych i mineralnych na kształtowanie żyzności gleb oraz na plonowanie i cechy jakościowe roślin.

Dorobek naukowy Profesora jest bardzo duży. Obejmuje on ponad 140 prac naukowych, 80 prac popularnonaukowych i popularnych, 30 opracowań dydaktycznych (autor lub współautor podręczników akademickich i dla szkół średnich, skryptów, instrukcji dydaktycznych i in.). Prócz tego wygłosił 130 referatów i wykładów w radiu i telewizji. Wykonał kilkadziesiąt recenzji prac doktorskich, habilitacyjnych oraz opinii na stanowisko i tytuł profesora. Ten duży dorobek naukowy Profesora wynika z tego, że był nieprzeciętnie zdolny, był dobrym organizatorem działalności naukowej i koncentrował się głównie na najbardziej wartościowych badaniach nawozowych, jakimi są doświadczenia wieloletnie.

Profesor Leszek Kuszelewski miał również znaczące osiągnięcia w dziedzinie szkolenia kadr i działalności dydaktyczno-wychowawczej. Był promotorem 5 przewodów doktorskich i 120 prac magisterskich. Był wspaniałym i cenionym nauczycielem akademickim, obdarzonym talentem pedagogicznym, dzięki czemu budził ogromne zainteresowanie słuchaczy. Cieszył się wielkim autorytetem młodzieży akademickiej. To z tego powodu tak dużo magistrantów zwracało się do profesora, aby był promotorem ich prac magisterskich. Równoległe z pracą naukowo-dydaktyczną był również dobrym organizatorem tej działalności. Potwierdzeniem tego faktu może być pełnienie wielu odpowiedzialnych funkcji na Wydziale i Uczelni. Między innymi był zastępcą dyrektora Instytutu Gleboznawstwa i Chemii Rolnej (1960–1970), zastępcą dyrektora Instytutu Chemii i Chemii Rolnej (1971–1977), prodziekanem (1964–1969) i dziekanem Wydziału Rolniczego SGGW (1969–1972) oraz prorektorem SGGW (1972–1975). Kilkakrotnie był członkiem lub przewodniczącym komisji senackich, sekretarzem lub przewodniczącym Rady Zakładowej ZNP i in. W czasie pełnienia funkcji dziekana Wydziału Rolniczego zorganizował i uruchomił Punkt Konsultacyjny tego Wydziału w Białymstoku (1969) oraz Punkt Konsultacyjny w Widzewie k. Łodzi (1970).

Profesor L. Kuszelewski jako znany i wybitny specjalista z chemii rolnej miał również znaczący wpływ na kształtowanie polityki nawozowej w Polsce oraz na planowanie poziomu stosowania nawozów w skali kraju. Był bowiem przewodniczącym Zespołu Rady Naukowej przy ministrze rolnictwa. Dowodem uznania za duży wkład pracy i działalność naukową oraz szczególnie duże osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczno-wychowawcze na terenie SGGW i poza jej murami jest przyznanie Mu: Złotego Krzyża Zasługi, Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski oraz kilku nagród ministra edukacji narodowej i ministra rolnictwa.

W pamięci Jgeo uczniów i współpracowników pozostanie jako człowiek wielkiego serca i umysłu, całkowicie oddany nauce, dydaktyce i wychowaniu młodzieży.

Stanisław Mercik